

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tatiana Vieru
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Jerege Valeriu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Jerege Valeriu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Holiday Service”, intervenient accesoriu reprezentanța „Turk Hava Yollari AO” în Republica Moldova cu privire la încasarea contravalorii serviciilor turistice, recuperarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Jerege Valeriu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 februarie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La data de 28 martie 2011 Valeriu Jerege a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Holiday Service” SRL, intervenient accesoriu reprezentanța „Turk Hava Yollari AO” în Republica Moldova cu privire la încasarea contravalorii serviciilor turistice în mărime de 8963 lei, recuperarea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3400 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de turism nr. 15 din 05 ianuarie 2011, SRL „Holiday Service” s-a obligat să-i acorde un pachet turistic pentru perioada 05 ianuarie 2011-12 ianuarie 2011 cu cazarea în hotelul „Susesi Deluxe 5*”, Turcia, care include: transportul aerian Chișinău – Istanbul - Antalia, transferul individual până la hotel și costul unei camere pentru o perioadă de 7 nopți în hotel, cu prețul total în mărime de 17 324 lei, sumă care a fost achitată la momentul semnării contractului.

Invocă că nu a putut beneficia de pachetul turistic procurat din motive care nu-i pot fi imputate.

Menționează că conform biletului electronic, la data de 05 ianuarie 2011 s-a prezentat la Aeroportul Internațional Chișinău cu 2 ore înainte de decolarea avionului,

urmând să se deplaseze pe această cale din Chișinău la Istanbul cu ruta nr. TK272 la orele 19:05.

Susține că a fost imbarcat la bordul avionului, însă cu puțin timp înainte de decolare a fost expulzat de la bordul aeronavei la indicațiile comandantului, căruia nu i-a plăcut înfățișarea sa.

Consideră că din cauza organizării insuficiente a serviciilor turistice pârâtul nu a asigurat deplasarea sa în Turcia nici în ziua de 05 ianuarie 2011 și nici ulterior, fapt care îndreptățește să pretindă restituirea contravalorii serviciilor turistice neacordate.

Mai invocă că la 24 ianuarie 2011 a expediat pârâtului reclamație prin care a cerut restituirea costului serviciilor turistice, însă pârâtul a admis parțial pretențiile restituindu-i doar 8361 lei.

Insistă că în urma neexecutării clauzelor contractuale pârâtul este obligat să repare și prejudiciul moral evaluat în mărime de 50 000 lei, întrucât i-a fost încălcat dreptul la odihnă.

În drept, reclamantul își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 3, 14 alin.(l) lit. e) i), art. 19 lit. c) și f) din Legea nr.352 din 24 noiembrie 2006 cu privire la organizarea și desfășurarea activității turistice în Republica Moldova; art. 9 lit. j), art. 15 alin.(4), alin.(5), art. 16 alin.(l), alin.(2) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului; art. 8, 9, 10, 512, 572, 602,666, 1131 Cod civil.

Solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 8963 lei cu titlu de contravaloarea restantă a serviciilor turistice neacordate în temeiul contractului de turism nr. 15 din 05 ianuarie 2011, paguba morală în sumă de 50 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de către Jerege Gheorghe și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanțele judecătorești s-au referit la faptul că Jerege Valeriu s-a deplasat la aeroportul Chișinău, la ora stabilită a urcat la bordul aeronavei, însă înainte de decolare a fost expulzat de la bord, iar temeiul expulzării de la bord a fost comportamentul neadecvat a acestuia, fapt probat prin raportul cu privire la incidentul cauzat de indisciplina pasagerului întocmit la data de 05 ianuarie 2011 de către comandantul aeronavei conform prevederilor Legii privind securitatea aeronautică nr. 92 din 05 aprilie 2007 și în conformitate cu pct. 8 din Regulile Generale privind tariful aerian pentru pasageri din iulie 2010 și manualul pentru operațiunile de bază, direcția operațiilor de bază coordonarea de instruire și documentație de gestiune, stabilind la caz că au fost chemați reprezentanții poliției Aeroportului, care l-au escortat pe Jerege Valeriu din avion.

De asemenea instanțele au constatat că Jerege Valeriu, nu a putut beneficia de serviciile turistice procurate de la intimat din motive neimputabile SC „Holiday Service” SRL, or, cauza expulzării de la bord a fost anume comportamentul neadecvat a lui Jerege Valeriu, circumstanță pentru care SC „Holiday Service” SRL nu este responsabilă conform clauzei contractuale și anume pct. 3, care indică că SC „Holiday Service” SRL și-a asumat obligația să restituie sumele achitate pentru serviciile care nu au fost prestate, din vina firmei, iar acțiunile angajaților Companiei Aeriene „Turkish

Airlines” au fost efectuate în conformitate cu normele internaționale și numai în scopul de a asigura siguranța tuturor pasagerilor.

La 26 iunie 2013, Jereghe Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le neîntemeiate, emise cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanțele inferioare întemeiat au constatat că dânsul a încheiat cu SRL „Holiday Service” contractul de turism nr. 15 la 05 ianuarie 2013, pentru serviciile turistice achitând suma de 17324 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la materialele cauzei.

Insistă însă că nu a putut beneficia de pachetul turistic procurat din motive care nu-i pot fi imputate, dânsul prezentându-se la Aeroport înainte de decolarea avionului, însă a fost expulzat de la bordul aeronavei.

Menționează că instanța de apel, întru susținerea poziției sale a invocat raportul cu privire la incidentul cauzat de indisciplina pasagerului întocmit la 05 ianuarie 2011 de către comandantul aeronavei conform Legii privind securitatea aeronautică nr. 92 din 05 aprilie 2007 și pct. 8 din Regulile Generale privind traficul aerian pentru pasageri din iulie 2010 și manualul de bază pentru operațiunile de bază, direcția operațiunilor de pază, coordonarea de instruire documentație de gestiune, fiind stabilit la caz că au fost chemați reprezentanții poliției Aeroportului, care l-au escortat, însă indică recurentul că la materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma comportamentul neadecvat al său, acest raport confirmând doar faptul că a fost expulzat nu și faptul comiterii cărorva acțiuni ce ar afecta securitatea zborului. Afirmă că instanța a dat o apreciere greșită raportului dat.

La fel invocă că intimatul și-a asumat obligația de a oferi servicii de transport, fiind responsabil de neexecutarea acestei obligații, pe care și-a asumat-o, or, prin atitudinea iresponsabilă a intimatului care nu i-a asigurat executarea contractului de turism, dânsul a fost lipsit de posibilitatea de a se odihni, drept motiv pentru care consideră că este întemeiată pretenția sa cu privire la repararea prejudiciului moral.

De altfel, mai invocă că pentru examinarea pricinii în cauză a suportat cheltuieli în mărime de 3400 lei, pe care le apreciază drept reale, necesare și rezonabile.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jereghe Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Jereghe Valeriu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Jereghe Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Jereghe Valeriu se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva